

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/138/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010014
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5618010014.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 14. januára 2020 prejednal sťažnosť podanú odsúdenou D. I., nar. XX.XX.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2T/3/2018-220 zo dňa 19.9.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdenej D. I. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, č.k. 2T/3/2018-220 z 19.9.2019 podľa § 409 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdenej D. I. o odklad výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/3/2018 zo dňa 21.1.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/33/2019 zo dňa 21.5.2019 vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 7.10.2019 okresnému súdu bola doručená sťažnosť odsúdenej D. I., v ktorej doslova uviedla:

„V zákonom stanovenej lehote týmto podávam sťažnosť voči uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 2T/3/2018 zo dňa 19.9.2019, ktorým súd zamietol moju žiadosť o odklad nástupu na výkon trestu odňatia slobody.

Podanú sťažnosť odôvodňujem tým, že súd síce zadovážil správu z nemocnice pre odsúdených v Trenčíne k možnostiam liečby, avšak nejednalo sa o posúdenie možností liečby u všetkých stanovených diagnóz.

V prílohe predkladám aktuálnu správu ošetrojúceho lekára, a navrhujem, aby na podklade
sťažnosti po doplnení dokazovania bolo mojej žiadosti o odklad nástupu na výkon trestu
odňatia slobody vyhovené.“

Prílohou sťažnosti odsúdenej D. I. je kópia lekárskej správy z 27.9.2019, vystavená MUDr. R. R. (č.l. 230 spisu).

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odôvodneniu sťažnosti odsúdenej D. I..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk,

bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustná v súlade s § 409 ods. 4 Tr. por., § 185 ods. 1, 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por., v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie procesného práva sa krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná. Okresný súd zákonom predpísaným procesným postupom si zadovážil relevantné podklady k svojmu rozhodnutiu, a preto jeho procesnému postupu nemožno vytknúť žiadnu nesprávnosť.

Odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre výrokovú časť napadnutého uznesenia. Skutkové závery súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení vychádzajú z dôkazov, ktoré obsahuje spis. V dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Sťažnostné argumenty odsúdenej D. I. nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou odsúdenej.

Skutočnosť, že sťažovateľka sa nestotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama osebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd pripomína, že okresný súd predložil Nemocnici pre obvinených a odsúdených Trenčín správu, ktorú sama odsúdená predložila okresnému súdu na jeho výzvu k žiadosti o odklad výkonu trestu odňatia slobody. Stanovisko Nemocnice pre obvinených a odsúdených Trenčín z 2.9.2019 (č.l. 219 spisu) je potom reakciou na celú lekársku správu - nález, ktorá bola vystavená 9.8.2019 (č.l. 215 spisu). Neobstojí potom tvrdenie odsúdenej, podľa ktorého stanovisko Nemocnice pre obvinených a odsúdených Trenčín neposúdilo možnosti liečby u všetkých stanovených diagnóz. Krajský súd pripomína, že dôkazné bremeno v konaní o odklad výkonu trestu odňatia slobody na žiadosť odsúdeného je práve na odsúdenom, aby preukázal splnenie podmienok, na podklade ktorých môže konajúci súd výkon trestu odňatia slobody odložiť. Z kópie lekárskej správy, ktorá bola predložená so sťažnosťou odsúdenej D. I., nevyplýva hospitalizácia odsúdenej D. I. v čase podávania sťažnosti a predkladania správy z 27.9.2019.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj vo vykonávacom konaní, súčasťou ktorého je rozhodovanie súdu o žiadosti odsúdeného o odklad výkonu trestu odňatia slobody, neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha odkladu výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie, zmenu alebo doplnenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdenej D. I. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.